ÎNTRE FOTBAL ȘI ATLETISM

Nu, stimați cititori, nu ne-am propus să comparăm, nici măcar pentru o clipă, două dintre cele mai cunoscute și mai populare activități sportive. Singura legătură este, în cazul de față... tînărul Radu Fătu : 18 ani neîmpliniți, practicant-junior al ambelor discipline. S-au mai văzut, desigur, destui tineri care activau nu în două, ci trei-patru ramuri de sport în același timp. Poate, dar a reușit 7,11 metri la lungime, la 17 ani și jumătate (după numai 4 ani de atletism) și, în același timp, să fii „speranță" fotbalistică, membru (pînă acum puțin timp, simultan) al loturilor republicane (juniori) de atletism și de fotbal, trebuie să recunoașteți că nu este ceva la îndemîna oricui.

Radu a început fotbalul, bineînțeles, de foarte mic, iar atletismul în 1965, descoperit de prof. Gh. Diaconescu de la Școala generală nr. 169. Sărea, pe atunci, în înălțime — 1,35 m la 13 ani — dar în anul următor sare 4,16 m la lungime, pentru ca în 1967, cu ocazia „triatlonului școlar" să devină, împreună cu colegii de la „169", campion școlar (5,80 m la lungime, 1,55 m la înălțime, 53 m — aruncare cu mingea de oină).

Bineînțeles că Radu este încă un tînăr în plină formare, așa că îi putem lesne înțelege nehotărîrea în alegerea celui mai potrivit sport, forțele și talentul său risipindu-se (după părerea noastră) în încercarea de a „cînta la două piane". Iată de ce participarea la antrenamentele echipei de juniori a „Sportului studențesc" (și, în diverse perioade, chiar la cele ale echipei de seniori, unde a și jucat cîteva meciuri oficiale) ca și selecționarea în lotul secund de fotbal juniori, cu care a participat la un turneu internațional în Iugoslavia, au făcut ca ascensiunea valorică a lui Fătu, în atletism, să se facă într-o mai mică proporție în anii următori. Obține, totuși, în 1968, 6,34 m în sală și un 6,61 m în cadrul campionatelor republicane de juniori mici (locul I), dar numai 6,66 m în 1969, an în care a fost mai mult fotbalist decît atlet. Dar iată că anul acesta sare 7,11 m cu ocazia campionatelor naționale de sală ale juniorilor mari (locul IV) și are speranțe să treacă baremul de 7,30 m, care să-i permită să participe la întrecerile balcanice pentru juniori de la Atena. Dar, în același timp, 1970 este, după cum chiar Radu spune — „anul în care totul se va decide" — fiind ultimul an de juniorat la fotbal și penultimul la atletism.

În orice caz, în ritmul de 3 antrenamente de fotbal și 5—6 de atletism pe săptămînă, lui Radu, sîntem convinși, că îi va fi, în continuare, foarte greu, iar progresele se vor lăsa așteptate.

Dar, se pare că, deși printre satisfacțiile pe care Radu Fătu le-a obținut practicînd atletismul se numără și concursurile peste hotare (în R.D.G., Ungaria și Bulgaria), se pare, spunem, că Radu va prefera fotbalul. Statura sa — 1,80 m, 79 kg — tehnica bună pe care o posedă, ca și calitățile fizice, pe care credem că nu mai e nevoie să le remarcăm, fac să avem speranța că Radu se va putea afirma în scurt timp pe postul de înaintaș central.

În orice caz, credem că va trebui să facă tot posibilul pentru a se feri de perspectiva ce „i se oferă" de a confirma proverbul cu cel ce fuge după doi iepuri...

Dumitru GRAUR

Pe teme de etică

„ZĂU, PARCĂ E PREA MULT!..."

Unul din puținele momente în care ușa compartimentului „sportivelor" de la A.S.A. Cluj s-a aflat închisă. Și totuși, după cum vedeți...

Desen de AL. CLENCIU

Douăsprezece ore după meciul feminin de baschet I.E.F.S. — A.S.A. Cluj... În trei dintre compartimentele vagonului 5 al rapidului „Decebal" s-au instalat confortabil sportivele învingătoare, care se întorceau acasă. Cele mai multe s-au grupat în compartimentul antrenorului echipei, Nicolae Martin. Erau încă sub impresia proaspătului succes. Și recunoaștem sincer : să cîștigi în fața viitoarelor profesoare de educație fizică, nu este o performanță oarecare. Am înțeles, de aceea, veselia tinerelor sportive, justificată de necesitatea unei destinderi nervoase.

Dar, a fost oare, numai o veselie nevinovată, juvenilă ? Din păcate, nu ! Fiindcă, în cele din urmă, atmosfera din compartimentul antrenorului Martin s-a transformat într-una de „teribilă" euforie, care vrînd parcă să fie contaminantă, a depășit limitele, devenind supărătoare.

Totul a început de la un transistor amplificat la maximum. Pe marginea melodiilor de muzică ușoară ce le ascultau, fetele făceau comentarii, altele încercau să dubleze interpreții (interpretele) sau evocau momente din activitatea lor sportivă. Dacă aceste preocupări s-ar fi limitat la cadrul strict al compartimentului, nimeni n-ar fi avut ceva de spus. Dar totul s-a desfășurat la cea mai înaltă... tensiune verbală. Și, ca și cum n-ar fi fost de ajuns, ușa compartimentului cu pricina a stat permanent și larg deschisă...

Mă aflam în compartimentul vecin, încercînd o lectură ușoară. N-a fost posibil. Vizavi de mine, o bătrînică și un bărbat între două vîrste încercau în răstimpuri să alțipească. Două, trei secunde, apoi tresăreau speriați, ca la un coșmar. În dreapta mea, un alt călător parcurgea cu eforturi vizibile paginile unei reviste. A renunțat pînă la urmă, ridicîndu-se și ieșind pe culoar :

— Zău, parcă e prea mult !... Cînd s-or hotărî să se liniștească ?...

Pînă aproape de Predeal lucrurile, însă, nu s-au liniștit. Apoi echipa a plecat, la fel de zgomotos, la vagonul restaurant. Clipe de destindere pentru călători și speranța că, poate, la revenire exuberantele sportive vor fi mai temperate. Siesta, oboseala după efortul din ziua precedentă...

Fals calcul din partea călătorilor. Ba, întoarcerea în compartiment, dialogurile, discuțiile au continuat cu aceeași vervă. A trebuit — în fine ! — să intervină chiar antrenorul :

— Fetelor, parcă vorbiți prea tare... Nu sîntem numai noi în vagon...

În replică, una din sportive, adresîndu-se antrenorului cu un... „Măi, Nae !", a rostit cîteva cuvinte care nu se pot așterne pe hîrtie !

Răspunsul antrenorului, întins pe una din laturile compartimentului :

— Ooo, să știți că nu-mi place de loc acest limbaj... academic.

Totul spus, însă, pe un ton nu de reproș (!?), ci de simplă constatare.

— Nu-ți place ? Ei bine...

Și au urmat alte expresii și mai deochiate, de data aceasta din partea altei componente a echipei.

Am înțeles, într-un fel, jena antrenorului, care a renunțat să mai continue discuția, poate întuind unde s-ar fi putut ajunge !?

Mai trebuie însă arătat că după... imobilizarea antrenorului Nicolae Martin, sportivele din compartiment s-au angajat, pe rînd, în dialoguri la fel de... neacademice, debitate cu o nonșalanță stranie !...

★

...Cînd așternem aceste rînduri am un sentiment de mare amărăciune. Pentru „poziția" unui antrenor față de propria-i echipă, pentru atitudinea unor sportive față de antrenorul lor.

În concepția noastră despre viață și relațiile sociale, pe antrenor îl vedem cu o personalitate bine conturată, un om care fără a fi dur este totuși autoritar, care știe să se facă respectat. Iar sportivii, vizavi de un asemenea conducător, antrenor, educator, adoptă o atitudine de condescendență, impusă și de competență și de vîrstă.

În cazul unor baschetbaliste de la A.S.A. Cluj însă nimic, nici urmă de asemenea relații. O ignorare deliberată a raporturilor de principialitate care trebuie să existe între sportivi și antrenori. Mai mult, o tocire a simțului realității, a bunului simț față de o serie de oameni necunoscuți, martori înmărmuriți în fața unor dovezi flagrante de încălcare a normelor de etică socială. Considerăm că în fața unor astfel de exemple, conducerea A.S.A. Cluj nu poate rămîne impasibilă. Dimpotrivă, cu exigența-i cunoscută, sîntem convinși că va remedia actualele stări de lucruri, restabilind în echipă un climat sănătos, apt înregistrării unor performanțe la fel de valoroase.

Tiberiu STAMA

CEI MAI BUNI 10 ARBITRI

În urma unui interesant sondaj efectuat de federația de baschet în rîndul antrenorilor divizionari, voturile acestora (date în scris) au indicat următorul clasament al celor mai buni arbitri ai țării : 1. Gh. Chiraleu (București) 2,22 p, 2. M. Aldea (Ploiești) 3 p, 3. E. Hottya (Oradea) 3,50 p, 4. V. Kadar (Tg. Mureș) 3,90 p, 5. C. Negulescu (București) 4 p, 6. G. Dutka (Oradea) 4,20 p, 7—8. M. Rizea și P. Marin (ambii din București) 6 p, 9. I. Petruțiu (București) 6,20 p, 10. A. Berger (București) 8,10 p. Alți numeroși arbitri au primit un număr neînsemnat de voturi.

MINIBASCHET

● Clubul Steaua a înființat un centru de minibaschet sub conducerea maestrului sportului Alex. Fodor. Prima selecție a fost făcută în rîndul elevilor de la Școala generală nr. 153, cu sprijinul prof. E. Milincovici.

● „Cupa Primăverii", competiție organizată de Școala sportivă nr. 2 București pentru minibaschetbaliștii între 8—10 ani, s-a încheiat cu victoria formațiilor Șc. sp. nr. 2 (Prof. **Stelian Gheorghiu**) la băieți și Olimpia (prof. **Gh. Lăzărescu**) la fete.

„SPERANȚELE" NU AU PROMOVAT NICI LA ACEST EXAMEN

CLUJ, 17 (*prin telefon*). Nici măcar cele cîteva recorduri naționale înregistrate nu au putut scoate din anonimat competiția republicană a juniorilor mici și copiilor (cat. A). În general, rezultatele atestă slaba pregătire a „speranțelor", care nu au promovat nici la cel de-al doilea examen al sezonului.

REZULTATE TEHNICE : copii — 200 m liber (m) : Dan Adrian 2:32,4, C. Coatu 2:25,0; 200 m liber (f) : R. Lungu 2:36,8, S. Ivescu 2:38,2, E. Ivescu 2:38,2 ; 200 m bras (m) : V. Molico 2:51,4 — nou record, Gh. Popovici 2:51,8. 200 m bras (f) : R. Petruică 3:05,6, L. Bancu 3:10,7, 400 m mixt (m) : O. Wetterneck 5:24,0 ; 400 m mixt (f) : D. Hluzin 6:05,0 ; 4×100 m liber (m) : Metalul Turda 4:28,8 ; 4×100 m liber (f) : Dinamo 4:44,1 ; 200 m delfin (f) : D. Hluzin 2:56,0, D. Pop 2:59,6 ; 200 m delfin (m) : T. Nicolae 2:38,1 ; 200 m spate (m) : C.Coatu 2:33,4, A. Horvath 2:38,0 ; 200 m spate (f) : I. Sporea 2:51,0, E. Stanciu 2:54,6 ; 800 m liber (f) : E. Ivescu 11:27,4 ; 1 500 m liber (m) : D. Wetterneck 19:34,9 — nou record, C. Coatu 20:33,2.

JUNIORI : 200 m liber (m) : H. Potocnik 2:13,3, A. Gherban 2:16,0 ; 200 m liber (f) : S. Sovago 2:31,8, A. Antonescu 2:33,0 ; 200 m bras (m) : A. Militaru 2:49,1, E. Manolescu 2:49,4 ; 200 m bras (f) : L. Covaci 3:15,0 ; 400 m mixt (m) : E. Manolescu 5:37,7, R. Freund 5:40,2 ; 4×100 m liber (m) : Dinamo 4:20,0 ; 4×100 m liber (f) : Dinamo 4:47,0 ; 1 500 m liber (m) : R. Freund 19:54,1, H. Potocnik același timp ; 200 m spate (f) : M. Măzgăreanu 2:54,2 ; 200 m spate (m) : E. Manolescu 2:28,6, L. Popescu 2:30,6 ; 200 m delfin (f) : S. Slecian 2:54,2 ; 200 m delfin (m) : A. Gherban 2:34,6, E. Jeleru 2:37,4 ; 800 m liber (f) : A. Pupăzan 11:27,1.

A. V.

BOXERII JUNIORI BUCUREȘTENI ÎN FINALE DE ATRACȚIE

Cu prilejul unei recente reuniuni pugilistice, au fost desemnați o parte dintre campionii municipiului București, la juniori : I. Vladimir (Dinamo), D. Amza (Progresul), M. Poleșteanu (Progresul), Tr. Plopescu (Viitorul), M. Simon (Dinamo), Șt. Ilie (Electrotehnica), A. Manole (Metalul) la juniori mici, Șt. Ilina (Olimpia) la juniori mari.

Mîine, de la ora 10, o nouă reuniune finală va desemna pe ceilalți campioni.

Iată cîteva spicuiri din programul galei : P. Stroe (Steaua)—G. Agapșa (C.S.Ș.), Șt. Băiatu (C.P.M.B.) — M. Pela (Dinamo), L. Nicolaescu (Steaua)—S. Bătănaș (Dinamo), C. Hoduț (Olimpia)—T. Grădinaru (C.P.M.B.). Cap de afiș, întîlnirea Sandu Mihalcea (Dinamo)—Augustin Iacob (Voința), meci revanșă, întrucît, acum două luni Mihalcea a părăsit ringul învins !

Finalele se vor disputa la Casa de cultură a tineretului din sectorul 4 (str. Turturele, stația Vitan).

Participanților le vor fi oferite numeroase premii de către Loto—Pronosport.

REFLECȚII DUPĂ TURNEELE FINALE ȘCOLARE

FLORI RARE...

Încheierea unei noi ediții a diviziei școlare de volei, o dată cu disputarea turneelor finale de la Sibiu, ne prilejuiește cîteva constatări asupra valorii echipelor și jucătorilor ce reflectă, în mare, situația întregului campionat al școlarilor, precum și perspectivele voleiului nostru — care își are sorgintea aici.

Făcînd o comparație cu ediția precedentă, ale cărei finale le-am urmărit la București, am putea spune că valoarea echipelor prezente la Sibiu a fost superioară — în special la fete. De pildă, formațiile Liceului 2 cu program de educație fizică din Rm. Vîlcea (antrenor *Laurențiu Stilea*) ca și cele ale Școlii sportive Buzău (antrenor *Adrian Ionescu*), finaliste și în turneul masculin de anul trecut, s-au prezentat mult mai bine pregătite. De asemenea, echipa Școlii sportive 2 Buc. (antrenor *Doina Bălăiță*) la fete. Alături de acestea, la Sibiu am văzut și echipe foarte bune, care nu figuraseră în finalele de anul trecut, printre care noile campioane : Școala sportivă 1 Buc. (antrenor *Sandi Chiriță*) la fete și Școala sportivă Timișoara (antrenor *Gh. Horhat*) la băieți. Deși cu o formație nouă (față de cea cu care a cîștigat titlul național la București), antrenorul clujean *C. Bengeanu* a făcut din nou proba priceperii cu care pregătește tinerii voleibaliști.

Echipa Școlii sportive 1 București, campioană națională pe anul 1970

La toate echipele s-a făcut simțită, mai pregnant decît la ediția anterioară, preocuparea pentru îmbogățirea bagajului tehnic al jucătorilor : preluarea în degete a serviciului și chiar a atacului a prevalat asupra nesigurei „manșete", ceea ce a dat un plus de spectaculozitate și cursivitate jocului. Dar, sub imperiul mizei jocului, tinerii voleibaliști renunță deseori la aceste procedee (cîteodată și la efectuarea pasei pentru atac !) din teama de greșeală, deși arbitrajul a favorizat jocul în degete. De aceea, se impune o insistență mai mare a profesorilor-antrenori în această direcție.

Îmbucurător este și faptul că sistemul defensiv a apărut mult mai bine pus la punct, anul acesta, la toate echipele și, îndeosebi, la cea de fete a Școlii sportive 2 (unde se simte influența concepției profesorului *N. Humă*). Spunem îmbucurător, pentru că acest capitol este deficitar în întreg voleiul nostru. În privința combinațiilor și schemelor tactice, însă, progresele sînt nesemnificative (doar echipa de băieți a Liceului 2 Rm. Vîlcea a arătat mai mult decît la ediția precedentă). În comparație cu anul trecut, toate echipele de băieți se situează sub ceea ce oferiseră (pe terenul cu zgură !) elevii de la Cluj, campioni în ediția 1969. Evoluțiile finalistelor la turneul de la Sibiu ni s-au părut dominate de stereotipie și simplitate.

În privința calificării în turneele finale, trebuie remarcat faptul că observăm cam aceleași prezențe. De pildă, prof. C. Bengeanu, deși pornit la drum cu o generație nouă față de lotul anului trecut a reușit totuși spre lauda lui să ajungă din nou în turneul final. Dar se naște întrebarea : *oare ceilalți 7 profesori cu echipe din seria clujenilor, nu pot reuși cel puțin o dată la cîțiva ani, cum ar fi firesc, să ridice o generație bună de jucători ?* Și situația aceasta, din seria clujeană este aproape generală, reliefînd faptul că *între cei 95 de profesori cu echipe în divizia școlară, puțini lucrează cu pasiune și... rezultate.*

Dacă echipele, luate ca atare, au *fost mai bune decît anul trecut* ELEMENTE NOI DE PERSPECTIVĂ NU S-AU PREA VĂZUT LA ACESTE TURNEE FINALE, în afara celor deja cunoscute: Dragoș Popescu, Radu Dumitrescu, (antrenor *Laurențiu Stilea*), Valentin Mocuța, Ladislau Mathe, Nicolae Liuțu (antrenor *Gh. Horhat*), Viorel Bălaș (antrenor *C. Bengeanu*), Mihai Tudose (antrenor *P. Brașoveanu*) la băieți, Victoria Caranda, Paula Cazangiu, Doina Stoian (antrenor *Sandi Chiriță*), Nadia Brumă (antrenor *Aurel Dascălu*), Anca Negrilă, Daniela Steriade, Cătălina Celmare (antrenor *Doina Bălăiță*), Renata Pop (antrenor *Octavian Borbil*) la fete. Dar mai neplăcut este faptul că în întreaga divizie numele care pot fi remarcate sînt extrem de puține. *De unde și concluzia că* PROFESORII LUCREAZĂ CU ELEMENTE MAI PUȚIN DOTATE PENTRU VOLEI, *numai pentru a-și îndeplini obligația de a prezenta echipă în campionat... Și, cum divizia școlară este considerată baza voleiului de performanță, se poate deduce care sînt perspectivele acestui joc sportiv*, mai ales că, dintre aceste „flori rare", unele se mai pot ofili pe parcurs...

Aurelian BREBEANU

PORȚI DESCHISE

Pînă ieri, următoarele cluburi și asociații din București au comunicat redacției noastre zilele și orele în care stadioanele și sălile lor de sport sînt puse la dispoziția tuturor celor dornici să practice exercițiile fizice și sporturile preferate.

CLUBUL DINAMO

Parcul sportiv din Șos. Ștefan cel Mare : în fiecare luni, de dimineață pînă seara ; pentru atletism, volei, handbal, baschet și fotbal.

CLUBUL RAPID

Terenurile de lîngă stadionul Giulești ; în fiecare luni, între orele 8—20 : volei, baschet și handbal.

CLUBUL PROGRESUL

Parcul sportiv din str. Dr. Staicovici 42 : în fiecare luni, între orele 7,30—19,00 și simbătă între orele 7,30—12 ; volei, baschet, handbal, fotbal, lupte, box, haltere și culturism.

CLUBUL METALUL

Baza sportivă Panticimon (capătul tramvaiului 14) : în fiecare luni între orele 9—18 : fotbal, handbal, volei și atletism (pentru școlile și liceele din sectorul 3).

CLUBUL VOINȚA

Baza sportivă din șoseaua Pipera : în fiecare luni, între orele 9—12 și 16—19 ; atletism, volei, baschet, handbal și fotbal.

CLUBUL CONSTRUCTORUL

Stadionul din șos. Olteniței 19 : în fiecare luni și joi, între orele 9—16 ; handbal, rugby și atletism.

Sala din Șos. Ianculuî 130 : în fiecare luni și joi, de la orele 16 : volei.

Sala din str. Aurora 1: în fiecare luni și joi, între orele 9—11 și 17—19 ; box.

Sala din str. 13 Decembrie 24 : în fiecare luni și joi, de la orele 18 : șah.

ASOCIAȚIA FLACĂRA ROȘIE

Sala din str. Bella Breiner 40—42 : luni și miercuri între orele 15—17, joi și vineri între orele 11—13 : judo.

VIRGIL LUDU

Măiestria artistică

Fără talent și pasiune, fără muncă și inteligență, nu există și nu devii nimic, astăzi, în nici un domeniu. Personalitatea presupune aptitudini deosebite și originalitate.

Cuvîntul măiestrie îl întîlnim tot mai frecvent în cultură, în artă și pe stadion. Sportivii tind spre „măiestrie", artiștii obțin „performanțe" și succese în „competiții" de valoare europeană sau mondială.

Uneori, în tinerețe și mai tîrziu, virtuțile fizice sînt o chezășie și un privilegiu. La peste 80 de ani Pablo Picasso crede în judo, iar Maurice Chevalier, cîntărețul fără vîrstă, continuă să iubească, cu frenezie, apa, ritmurile dansului, plimbările în natură.

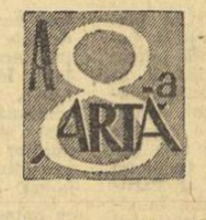

Tenorul Ion Buzea păstrează calmul, zvelțețea și rezistența sa, din jocul de volei, din anii studenției clujene, nu numai la orele de curs, ci și în competiții universitare.

Și credem că Mircea Șeptilici, coleg de școală la Sf. Sava și prieten peste timp cu aviatorul, rugbystul, profesorul și antrenorul de handbal D. Popescu-Colibași — datorează mobilitatea sa fizică și spirituală sporturilor nenumărate pe care le-a cunoscut și îndrăgit totdeauna.

Se spune că și Marina Krilovici, care a parcurs atît de repede drumul spre consacrare artistică, a activat în adolescență, cu mult entuziasm, în parcul ispititor al clubului Dinamo.

Poate n-am fi scris acest articol dacă trăgătorul olimpic de tir Marcel Roșca — locul II la Mexico — nu ar fi izbîndit și în a doua etapă a emisiunii „Steaua fără nume", spre liniștirea lui Dan Deșliu, care vedea un sportiv de valoare atentînd și la gloria artistică.

Succesul lui Roșca ne-a reamintit de „curajul" hocheistului Dorin Dron, atitia ani portar al naționalei — de a-și „sacrifica" un doctorat în drept pentru scenă și ecran. Și așa cum am scris adeseori, exemplele sînt mai multe și nu mai puțin convingătoare.

Măiestria este rodul multor încercări, a experienței și a studiului, a culturii și a călătoriilor.

Mărturiseam o dată, unui prieten, om de cultură : „Voi aveți păreri ciudate despre sportivi. Îi considerați superficiali și inculți. Poate, în parte, e-adevărat. Dar dacă dați de un sportiv de valoare, deștept și cult, care a străbătut toată lumea și nu numai cu călătoriile fizice, atunci să știți că el este de două ori mai bun decît sînteți voi de obicei".

Nu aș crede că Novacek sau Cherebețiu, foști eminenți studenți la medicină, după ce au străbătut lumea ca jucători de valoare ai reprezentativei noastre, vizitînd muzee și instituții de cultură, au devenit doi medici oarecare, fără orizont și fără personalitate.

Poate măiestria sportivă te poartă, firesc, deplin, și spre cea artistică. Cine mai bine ca un sportiv a cunoscut tracul și momentele psihologice ale grelelor încercări, oamenii de toate temperamentele și rasele, orașele și țările lumii ?

Cine a ascultat acasă la ele muzica altor popoare, cine a vibrat tinerește la tot ce se întîmplă în durata fără durată a fiecărei zile, la Jocurile Olimpice ?

Măiestrie.

Cuvînt plin de sens și de greutate. Maeștri ai artei și maeștri ai sportului. Măiestrie tehnică — măiestrie artistică. Rod al talentului și al anilor. Valență comună a sportului și a artei. Și poate, încă un argument, pentru cea de a... opta artă.

CAMPIONATUL DE HOCHEI ÎNAINTEA FINIȘULUI

(Urmare din pag. 1)

repriză. Apoi, totul a intrat în normal, valoarea spunîndu-și cuvîntul.

Au marcat : Mihăilescu (2), Huțanu (2), Boldescu (2), Florescu, Moiș, respectiv Tara, Vass și György.

I.P.G.G. — AVÎNTUL 2—1 (0—0, 1—1, 1—0).

Meciul derby al etapei.

Echipa studenților bucureșteni evoluează excelent în acest ultim tur al campionatului, joacă viguros anunțîndu-se pentru ediția următoare a competiției o pretendentă la un loc pe podium.

După o repriză albă și una egală, geologii au luat conducerea apărînd cu strășnicie golul în plus.

Avîntul, exceptînd șarjele spectaculoase, dar lipsite de pericol ale lui Bașa, n-a reușit acțiuni care să-l înfioare cît de puțin pe Șofian.

Au înscris : Niță și Nuțu, respectiv Bașa.

STEAUA — AGRONOMIA 11—3 (4—0, 7—2, 0—1).

Au marcat : Sgîncă (2), Calamar (2), Bucur (2), Biro, Corduban, Varga, Fodorea, Gheorghiu, respectiv Gall (2) și Otvos.

Clasamentul : Steaua 37 p ; Dinamo 29 p ; Avîntul 21 p ; Agronomia 12 p ; I.P.G.G. 11 p ; Tîrnava 4 p.

Ultimă etapă a campionatului are loc duminică. Competiția se încheie cu jocurile : I.P.G.G.—Tîrnava, Avîntul—Agronomia și Steaua—Dinamo.

ÎN CAMPIONATUL DE JUNIORI

Avîntul Miercurea Ciuc—Metalul Rădăuți 5—4 (2—2, 1—0, 2—2).

În clasament : Steaua 14 p ; Școala sportivă nr. 2 București 12 p ; Avîntul 8 p ; Școala sportivă Gheorghieni 4 p ; Metalul 0 p.

Astăzi se joacă meciul decisiv pentru primul loc : Steaua—Școala sportivă nr. 2 București.

DE LA F.R. DE PATINAJ

Perioada de transferări pentru secțiile de patinaj artistic și viteză, începută la 15 aprilie, durează pînă la data de 15 mai a.c.

JUNIORII MICI INAUGUREAZĂ SERIA CONCURSURILOR ATLETICE DE PRIMĂVARĂ

Astăzi de la ora 16, și mîine de la ora 9 se vor desfășura pe stadionul Republicii probele concursului republican de primăvară al juniorilor mici (15—16 ani). La acest prim concurs republican al actualului sezon în aer liber și-au anunțat participarea peste 350 de tineri, deținătorii unor performanțe egale sau superioare standardurilor fixate de F.R.A.

AZI

FOTBAL. Stadionul Dinamo, ora 15 : Dinamo București—Crișul Oradea (tineret-rezerve), ora 16,45 : Dinamo București — Crișul Oradea (div. A).

BASCHET. Sala Giulești, de la ora 17 : I.C.H.F.—Politehnica Brașov (A.m.), Rapid —Voința (A.m.), I.E.F.S.—Steaua (A.m.).

MÎINE

FOTBAL. Stadionul „23 August", ora 15 : România—U.R.S.S. (preliminariile U.E.F.A.), ora 16,45 : Rapid București—Universitatea Craiova (div. A) ; stadionul Giulești, ora 10 : Rapid—Universitatea Craiova (tineret-rezerve) ; stadionul Politehnica, ora 11 : Sportul studențesc—Metrom Brașov (div. B) ; teren Electronica, ora 11 : Electronica Obor—Locomotiva Adjud (div. C) ; teren Laromet, ora 9,30 : Laromet—Steaua (juniori), ora 11 : Tehnometal—Delta Tulcea (div. C), ora 13 : Tehnometal—Delta Tulcea (juniori) ; teren Voința, ora 11 : Voința București — I.C.A.B. Arcuda (div. C), ora 13 : Voința București—Dacia Pitești (juniori) ; teren Autobuzul, ora 9,30 : Autobuzul—Sportul studențesc (juniori), ora 11 : Autobuzul—I.R.A. Cîmpina (div. C) ; teren Sirena, ora 11 : Sirena—Dacia Pitești (div. C) ; Stadionul Dinamo, ora 13 : Dinamo București—Flacăra Moreni (juniori) ; teren „23 August" II, ora 9 : S. S. Energia—Centrul „23 August" (juniori) ; teren T.U.G., ora 13 : T.U.G. — I.C.A.B. Arcuda (juniori).

HANDBAL. Teren Dinamo, ora 10,15 : Progresul—Confecția București (A.f.) ; terenul Tineretului, ora 16,15 : I.E.F.S.—Rapid București (A. f.), ora 17,20 : Universitatea București—Dinamo Brașov (A.m.).

BASCHET. Sala Progresul, ora 8 : Progresul—Constructorul Iași (B.m.) ; sala Arhitectura, ora 9,15 : Arhitectura—Voința București (B.f.) ; sala Politehnica, ora 10,30 : Politehnica II—„U" București (B.f.).

RUGBY. Stadion Grivița Roșie (Parcul Copilului), ora 10 : Steaua—Progresul (div. A), ora 11,30 : Grivița Roșie—Dinamo (div. A) ; teren Constructorul, ora 11,30 : Constructorul—Petrol Chimistul Pitești (div. B) ; teren Gloria, ora 10,30 : Gloria—Sportul studențesc (div. B) ; teren Olimpia, ora 11 : Olimpia—Rapid (div. B).

CANOTAJ. Lacul Herăstrău, ora 7 : Concurs de fond (competiție inaugurală a sezonului, deschisă tuturor categoriilor).

VOLEI. Sala Floreasca, de la ora 18 : Rapid—Dinamo (A.f.), Steaua—Dinamo (A.m.) ; sala Giulești, de la ora 8 : Universitatea — Electroputere Craiova (B.m.), Universitatea —Sănătatea Tîrgoviște (B.f.), Spartac — Viitorul Bistrița (B.f.), sala Progresul, de la ora 10 : Flacăra roșie—Voința Constanța (B.f.), A.S.E.—Progresul Rm. Sărat (B.f.) ; sala Constructorul, de la ora 8,30: Constructorul — Politehnica Galați (B.f.).

Unde mergem

PREȚUIRE SPORITĂ, RESPONSABILITĂȚI MAI MARI

(Urmare din pag. 1)

politic, un creator, un judecător, un învățător de sport. El trebuie să fie un specialist în finanțe și în pedagogie, un psiholog și un duhovnic. Este bine dacă el pricepe și ceva din magia cifrelor".

M e dintre aceste calități nu au lipsit celor care pregătindu-i pe tinerii noștri și-au adus contribuția la realizarea marilor succese sportive românești la campionate mondiale și europene, la Jocurile Olimpice.

Astăzi, în țara noastră, a fi antrenor este o mare cinste dar și o mare răspundere, în același timp.

Noua legislație a prevăzut, pe lîngă mărirea considerabilă a salariului, și un nou sistem de încadrare a antrenorilor care ține seama, în primul rînd, de CALITATEA muncii desfășurate, de vechimea în această activitate creatoare. Clauzele de avansare la o categorie superioară au la bază rezultatele PRACTICE obținute și un examen de specialitate. În felul acesta s-au creat condiții favorabile pentru o ascensiune permanentă a celor capabili și sîrguincioși.

Nu putem trece, de asemenea, cu vederea faptul că unor practicieni cu rezultate bune li s-a dat posibilitatea integrării în această profesiune, recunoscîndu-li-se munca, priceperea și pasiunea pentru sportul îndrăgit.

Prețuirea de care se bucură, avantajele materiale create, principiul cointeresării, posibilitățile de promovare după criteriul infailibil al muncii și al calificării, toate acestea ridică în fața lucrătorilor de pe tărîmul sportului, sarcini și obligații ample. Progresul vertiginos al sportului mondial cere fiecărui antrenor o activitate permanentă și neostenită de perfecționare, căutarea unor căi noi în drumul anevoios spre marile performanțe.

Nu poate fi ignorat rolul de educator al tinerei generații care revine antrenorului, acest mare aliat al familiei și al școlii în creșterea unor cetățeni cu trupuri sănătoase și suflete nobile.

Nu mă îndoiesc că antrenorii noștri vor ști să răspundă misiunii înalte ce le-a fost încredințată și-și vor face pe deplin datoria.